

מסכת מועד קטן

פרק א

א. משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממעין שיצא בתחלה, בין ממעין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי הקילון. ואין עושין עוגיות לגפנים:

ב. רבי אלעזר בן עזריה אומר, אין עושין את האמה בתחלה במועד ובשביעית, וחכמים אומרים, עושין את האמה בתחלה בשביעית, ומתקנין את המקללות במועד. ומתקנין את קלקולי המים שברשות הרבים וחוטטין אותן. ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים, ועושין כל צרכי הרבים, ומצינין את הקברות, ויוצאין אף על הפלאים:

ג. רבי אליעזר בן יעקב אומר, מושכים את המים מאילן לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. זרעים שלא שיתו לפני המועד, לא ישקם במועד. וחכמים מתירין בזה ובזה:

ד. צדין את האישות ואת העכברים משדה האילן ומשדה הלבן, שלא כדרךכו, במועד ובשביעית. וחקמים אומרים, משדה האילן כדרךכו, ומשדה הלבן שלא כדרךכו. ומקרינ את הפרצה במועד, ובשביעית בונה כדרךכו:

ה. רבי מאיר אומר, רואין את הנגעים בתחלה להקל, אבל לא להחמיר. וחקמים אומרים, לא להקל ולא להחמיר. ועוד אמר רבי מאיר, מלקט אדם עצמות אביו ואמו, מפני ששמחה היא לו. רבי יוסי אומר, אבל הוא לו. לא יעורר אדם על מתו ולא יספידנו קדם לרגל שלשים יום:

ו. אין חופרין כוכין וקברות במועד, אבל מחנכים את הכוכין במועד. ועושין גברכת במועד, וארון עם המת בקצר. רבי יהודה אוסר, אלא אם כן יש עמו נסרים:

ז. אין נושאין נשים במועד, לא בתולות, ולא אלמנות, ולא מיבמין, מפני ששמחה היא לו. אבל מחזיר הוא את גרושתו. ועושה אשה תכשיטיה במועד. רבי יהודה אומר, לא תסוד מפני שנוול הוא לה:

ח. ההדיוט תופר כדרךכו, והאמן מקליב. ומסרגין את המטות. רבי יוסי אומר, אף ממתחין:

ט. מעמידין תנור וכירים ורחים במועד. רבי יהודה אומר, אין מכבשין את הרחים בתחלה:

י. עושין מעקה לגג ולמרפסת מעשה הדיוט, אבל לא מעשה אמן. שפין את הסדקין ומעגילין אותן במעגילה ביז וברגל, אבל לא במחלצים. הצייר והצנור והקורה והמנעול והמפתח שנשברו, מתקנו במועד, ובלבד שלא יכון מלאכתו במועד, וכל כבשין שהוא יכול לאכל מהו במועד, כובשין: